

- b) en domstol, i fall där den upphandlande myndigheten har underlåtit att fullgöra denna skyldighet (förutsatt således att den verkligen har en sådan skyldighet), har tillräcklig grund för att slå fast att den upphandlande myndighetens handlande är rättsstridigt på grund av dess underlåtenhet att säkerställa öppenhet och objektivitet i förfarandet och på grund av dess underlåtenhet att begära in upplysningar från klaganden eller på eget initiativ fatta beslut om den inverkan som anknutna aktörers personliga ställning skulle kunna få på upphandlingens resultat?
4. Ska de bestämmelser som det hänvisas till i den tredje frågan och artikel 101.1 FEUF (tillsammans eller var för sig, men inte begränsat till dessa bestämmelser), mot bakgrund av EU-domstolens dom i mål C-538/13, eVigilo, dess dom i mål C-74/14, Eturas m.fl., och dess dom i mål C-542/14, VM Remonts, förstås och tolkas på så sätt att
- a) det i ett fall där en anbudsgivare (klaganden) i en offentlig upphandling har fått kännedom om att det lägsta anbudet, lämnat av en av två anknutna anbudsgivare (anbudsgivare A), inte har antagits och om att den andra anknutna anbudsgivaren (anbudsgivare B) har tilldelats kontraktet, och där den upphandlande myndigheten med beaktande av detta och av övriga omständigheter rörande dessa anbudsgivare och deras deltagande i upphandlingen (*bland annat att anbudsgivare A och anbudsgivare B har samma styrelse, att de har samma moderbolag, vilket inte deltog i upphandlingen, att anbudsgivare A och anbudsgivare B inte upplyste den upphandlande myndigheten om sina band och inte enskilt tillhandahöll ytterligare klargöranden om dessa band, bland annat eftersom de inte fick några frågor om detta, att anbudsgivare A i sitt anbud redovisade motsägelserfulla uppgifter om huruvida det föreslagna transportmedlet (sopbilar) uppfyllde Euro V-villkoret i anbudsinfordran och att den anbudsgivare som hade lagt det lägsta anbudet – vilket inte antogs på grund av de brister som det befanns vara behäftat med – först inte bestred den upphandlande myndighetens beslut men sedan överklagade den dom som hade meddelats av domstolen i första instans och därvid bland annat [ifrågasatte] lagenligheten av beslutet att inte anta dess anbud*) inte vidtog någon åtgärd, förhåller sig på det sättet att ovanstående uppgifter i sig utgör tillräcklig grund för ett yrkande till en överprövningsinstans med innebörden att denna instans ska slå fast att den upphandlande myndighetens handlande är rättsstridigt på grund av dess underlåtenhet att säkerställa öppenhet och objektivitet i förfarandet och på grund av dess underlåtenhet att kräva att klaganden skulle tillhandahålla konkreta bevis för att anbudsgivare A och anbudsgivare B agerade illojalt?
- b) anbudsgivare A och anbudsgivare B inte kan anses ha styrkt för den upphandlande myndigheten att de deltog i upphandlingen i verklig mening och på rättvisa villkor enbart med hänvisning till att anbudsgivare B frivilligt ingav en försäkran om att bolaget deltog i upphandlingen i verklig mening, att anbudsgivare B tillämpade de ledningskvalitetsstandarder som gäller för deltagande i offentlig upphandling och att de anbud som dessa båda anbudsgivare lämnade inte var formellt och materiellt identiska?
5. Är det i princip möjligt att pröva åtgärder vidtagna av ekonomiska aktörer som är anknutna till varandra (i så måtto att båda är dotterbolag till samma bolag) och som deltar var för sig i en och samma upphandling – vars värde överstiger gränsen för att det ska anses utgöra en internationell upphandling och där sätet för den upphandlande myndigheten samt den plats där tjänsterna ska tillhandahållas inte ligger särskilt långt från en annan medlemsstat (Republiken Lettland) – mot bakgrund av artikel 101 FEUF och EU-domstolens praxis rörande tolkningen av den artikeln, bland annat med hänsyn tagen till att en av dessa ekonomiska aktörer frivilligt har tillkänngett sin avsikt att konkurrera på rättvisa villkor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 1989, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 18 oktober 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mot AB SEB bankas

(Mål C-532/16)

(2017/C 006/35)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Motpart: AB SEB bankas

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 184–186 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ tolkas så, att under sådana omständigheter som de i det nationella målet är den mekanism för att justera avdrag som föreskrivs i direktiv 2006/112 inte tillämplig om ett ursprungligt avdrag för mervärdesskatt överhuvudtaget inte hade kunnat göras på grund av att den aktuella transaktionen var en från mervärdesskatteplikt undantagen transaktion avseende leverans av mark?
- 2) Påverkas svaret på den första frågan av den omständigheten att 1) mervärdesskatten på förvärvandet av tomterna ursprungligen drogs av på grund av skatteförvaltningens praxis, enligt vilken den aktuella leveransen felaktigt ansågs utgöra en mervärdesskattepliktig leverans av mark för bebyggelse, i den mening som avses artikel 12.1 b i direktiv 2006/112, och/eller 2) leverantören av marken, efter det att förvärvaren gjort sitt ursprungliga avdrag, utfärdade en kreditnota för mervärdesskatt till förvärvaren i vilken de mervärdesskattebelopp som angavs (specificerades) i ursprungsfakturan hade justerats?
- 3) Om den första frågan ska besvaras jakande, ska, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, artiklarna 184 och/eller 185 i direktiv 2006/112 tolkas så, att om ett ursprungligt avdrag överhuvudtaget inte hade kunnat göras på grund av att transaktionen var undantagen mervärdesskatteplikt, ska den beskattningsbara personens skyldighet att justera det avdraget anses ha uppkommit omedelbart eller först när det blev känt att det ursprungliga avdraget inte hade kunnat göras?
- 4) Om den första frågan ska besvaras jakande, ska, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, direktiv 2006/112, och särskilt artiklarna 179, 184, 186 och 250 i detta, tolkas så, att de justerade beloppen i avdragsgill ingående mervärdesskatt måste dras av under den beskattningsperiod under vilken den beskattningsbara personens skyldighet och/eller rätt att justera det ursprungliga avdraget uppkom?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25 oktober 2016 – UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis", UAB "Prekybos namai Aistra" mot Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Mål C-540/16)

(2017/C 006/36)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB "Spika", AB "Senoji Baltija", UAB "Stekutis", UAB "Prekybos namai Aistra"

Motpart: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Ytterligare deltagare i rättegången: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB "Sedija", UAB "Starkis", UAB "Baltijos šprotai", UAB "Ramsun", AB "Laivitė", UAB "Baltlanta", UAB "Strimelė", V. Malinausko gamybinė-komerčinė firma "Stilma", UAB "Banginis", UAB "Monistico", UAB "Rikneda", UAB "Baltijos jūra", UAB "Grinvita", BUAB "Baltijos žuvis"